

ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ପ୍ରେରଣା

ପାଠ ୫ ଅକ୍ଟୋବର ୩୧,
୨୦୨୨ ପାଇଁ

“ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ; ଅବିଳମ୍ବରେ
ଯାହା ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ଘଟିବ, ସେହିସବୁ ସେ
ଯେପରି ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ
ଈଶ୍ବର ଏହା ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କଲେ,
ଆଉ ସେ ଆପଣା ଦୂତ ପ୍ରେରଣ କରି ନିଜ ଦାସ
ଯୋହନକୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ କରାଇଲେ। ସେହି
ଯୋହନ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ
ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ଯାହାସବୁ ଦର୍ଶନ
କଲା, ସେହି ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି।”

(ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧ : ୧-୨)

ପ୍ରକାଶିତ ୧:୧-୨ ରେ ଏକ ଉଦାହରଣ ମିଳେ ଯେ ଈଶ୍ବର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି:

ଈଶ୍ବର ଯୀଶୁଙ୍କ
ନିକଟରେ ନିଜ
ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ
କରନ୍ତି

ଯୀଶୁ ଜଣେ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ନିକଟରେ
ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ
କରନ୍ତି

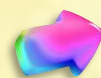

ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟରେ
ତାହା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି

ଯୋହନ ପ୍ରାପ୍ତ
ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଲିଖିତ
ରୂପ ଦିଅନ୍ତି

କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ବର ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ବରୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଏହା ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ନୁହେଁ। ଆତ୍ମେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଯେ ଈଶ୍ବର କେଉଁ କେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା କଲେ।

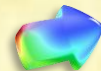
ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ପ୍ରେରଣା:

ସାଧାରଣ ଏବଂ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ

ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଭାବବାଦୀୟ ଯୋଗାଯୋଗର ପ୍ରକାରଭେଦ:

ମୌଖିକ ବାର୍ତ୍ତା

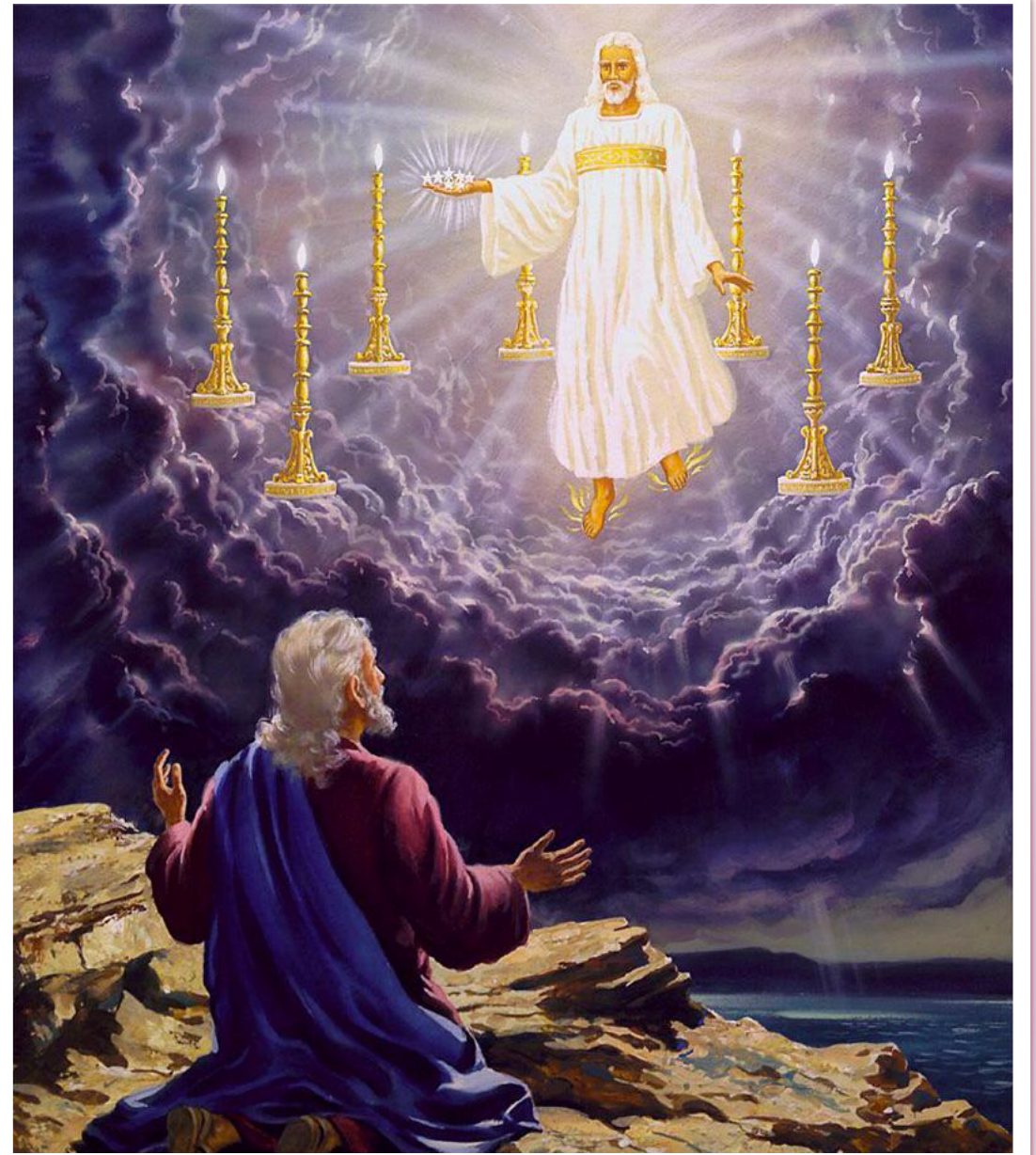
ଲିଖିତ ବାର୍ତ୍ତା

ନାଟକ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ
ପ୍ରେରଣା

ସାଧାରଣ ଏବଂ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ

“ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ; ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ପ୍ରକାଶ କରେ।”
(ଗୀତସଂହିତା ୧୯: ୧)

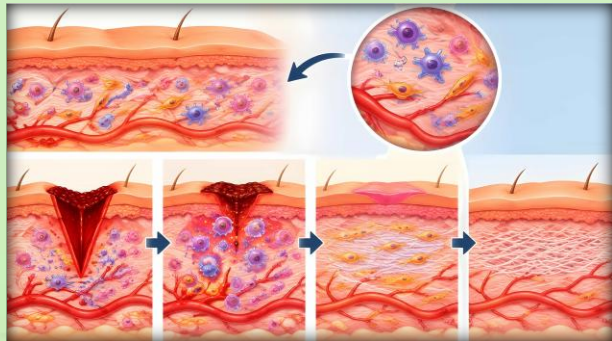
“ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥାଏ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୌଣସି ଦଶନ ଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରତି ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦ୍ୱାରା ତାହା ସହିତ କଥା କହିବା।” (ଗଣନା ପୁସ୍ତକ ୧୨: ୬)

ପାଉଲ କୁହନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ସେମାନେ “ନିରୁତ୍ତର”, କାରଣ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ “ସୃଷ୍ଟି କାଳରୁ ତାହାଙ୍କର ଅଦୃଶ୍ୟ ଗୁଣସବୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଓ ଈଶ୍ୱରତ୍ୱ [...] ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଅଛି” (ରୋମୀୟ ୧: ୨୦; ଗୀତସଂହିତା ୧୯: ୧)।

ଜୀବଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱର ରଖୁଥିବା ପୁନର୍ଜନ୍ମନ କ୍ଷମତାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିପାରିବା ଯେ ପାପର ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆହତ ହେଉ, ସେତେବେଳେ କ୍ଷତ ଭରିବା ଏବଂ ତନ୍ତ୍ରର ପୁନର୍ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଶରୀରରେ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ। ଆଉ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀ ଆଘାତ ଲାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶରୀରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା!

କିନ୍ତୁ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ପତନ ପରଠାରୁ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପାପର ପରିଣାମ ପଡ଼ିଛି (ଯେପରିକି ହିଂସ୍ରତା, ଭୂମିକମ୍ପ ଇତ୍ୟାଦି)।

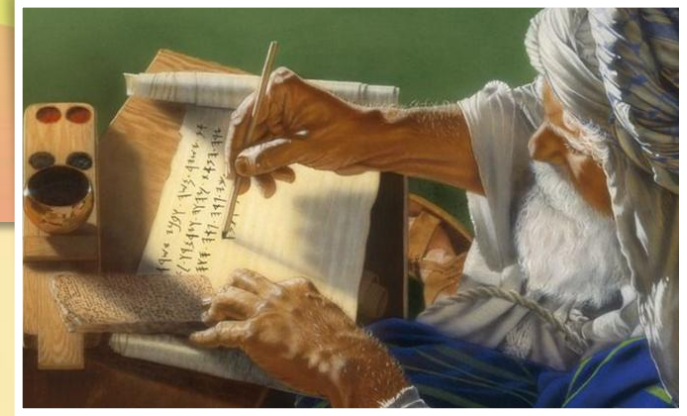
ଏହି କାରଣରୁ, ନିଜକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି: ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନ, ଯାହା ବାଇବେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି (ଏବ୍ରୀ ୧: ୧-୨)।

ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରକ୍ରିୟା

“ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଇଶ୍ବର ନିଶ୍ଚୟିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ,” (୨ ତୀମଥ୍ ୩: ୧୬)

ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଇଶ୍ବରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାର୍ତ୍ତା ମୌଖିକ ଭାବରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଶ୍ବର ମୋଶାଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇନଥିଲେ ।

ସେହି ସମୟଠାରୁ, ଇଶ୍ବର ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ "ପ୍ରେରିତ" ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଲିଖିତ ହେଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଲେଖାଗଲା (୨ ପିତର ୧:୨୧) । ଏହା ବାଇବଲକୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ କରିଥାଏ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଶ୍ବରୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଧାରଣ କରିଛି ।

ଏହି ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରକ୍ରିୟା କିପରି ଥିଲା?

ଦର୍ଶନ ଏବଂ ସ୍ବପ୍ନ ମାଧ୍ୟମରେ
(ଗଣନା ପୁସ୍ତକ ୧୨:୬)

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ମାଧ୍ୟମରେ
(୧ ଯୋହନ ୧:୩)

ଐତିହାସିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ମାଧ୍ୟମରେ
(ଲୁକ ୧:୩)

ଇଶ୍ବରୀୟ ହୃଦ୍ବୋଧ ମାଧ୍ୟମରେ
(୨ ପିତର ୧:୨୧)

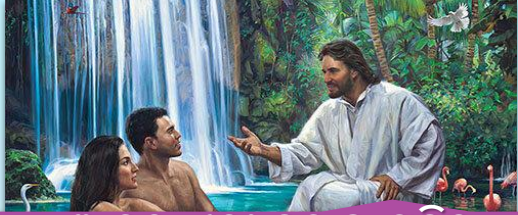

ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ
ଯୋଗାଯୋଗର
ପ୍ରକାରଭେଦ

ମୌଖିକ ବାତ୍ତା

“ଆଉ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ଓ ରାଜାଙ୍କର ଦର୍ଶକ ଗାଦ୍ର ଓ ନାଥନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କରତାଳ ଓ ନେବଲ ଓ ବୀଣାଧାରୀ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌-ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।”
(ହିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ୨୯: ୨୪)

ଈଶ୍ଵର ଚାରୋଟି ଅବସରରେ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କଥା କହିଛନ୍ତି:

ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କ ସହିତ
(ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨:୧୬-୧୭)

ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ
(ହିତୀୟ ବିବରଣୀ ୪:୧୨)

ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ
(ମାଥୁ ୩:୧୬)

ରୂପାନ୍ତରୀକରଣ ପର୍ବତ ଉପରେ
(ମାର୍କ ୯:୭)

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ବାକ୍ୟକୁ ମୌଖିକ ଭାବରେ ପ୍ରଚାର କରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କହୁଥିଲେ: “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି”
(ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୬:୮)। ନୋହଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସବୁବେଳେ ଲିଖିତ ରୂପେ ରଖାଯାଇ ନ ଥିଲା।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ବାର୍ତ୍ତା ଲିଖିତ ରୂପରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାଥନ, ଏଲିୟା, ଇଲୀଶାୟ ଏବଂ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଅନ୍ୟତମ।

ଲିଖିତ ବାର୍ତ୍ତା

“ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି କଥା ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ରଖ...” (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ ୧୭: ୧୪)

ଈଶ୍ବର ନିଜ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଲିଖିତ ରୂପେ ରଖିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାର କେତେକ କାରଣ କ’ଣ ଥିଲା?

ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ପାଇଁ (ଯାତ୍ରା ୧୭:୧୪)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ (ଉପଦେଶ ୧୨:୧୦)

ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ (ଯିରି ୩୬:୨-୩)

ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ (୧ କରି ୧୦:୧୧)

ଯେପରି ଆତ୍ମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିବା (ପ୍ରକାଶିତ ୧:୧୯)

ବାଇବଲରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ନିଜର ମାନବୀୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସହିତ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଏଥିରେ କବିତା, ଐତିହାସିକ ବିବରଣୀ ଏବଂ ଲିଖିତ ଉପଦେଶ ସନ୍ନିବେଶିତ ଅଛି। ବେଳେବେଳେ ଏଥିରେ ଅଣ-ବାଇବଲୀୟ ଲେଖକମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଭୂତି କିମ୍ବା ଅଣ-ଯିହୁଦୀ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜାଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି।

ତଥାପି, ବାଇବଲ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣାର କୌଣସି ତାରତମ୍ୟ ବା ପାତରଅନ୍ତର ନାହିଁ। ଏହା ଉପଦେଶ ହେଉ, ଘଟଣାବଳୀ ହେଉ କିମ୍ବା ଭାବବାଣୀ ହେଉ—ସମସ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ଏବଂ ସମୟ କ୍ରମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରେ (୨ ତୀମଥ୍ ୩:୧୬-୧୭)।

ନାଟକ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

“ଆହୁରି, ଆମ୍ଭେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାଗଣ ନିକଟରେ କଥା କହିଥାନ୍ତୁ ଓ ଆମ୍ଭେ ନାନା ଦର୍ଶନର ବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତୁ; ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-କଥା ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତୁ।” (ହୋଶେୟ ୧୨: ୧୦)

ନାଟକ

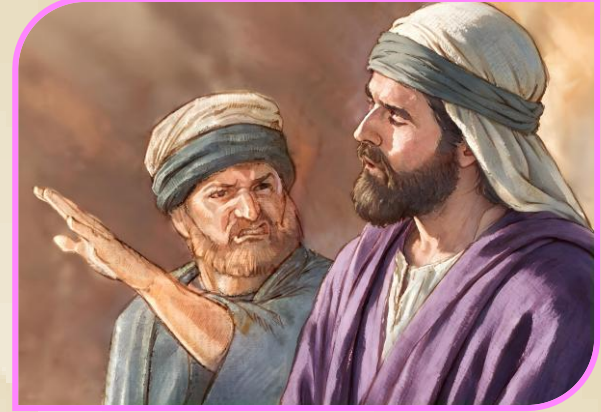
ঐতিহাসিক বৃত্তান্ত, হিতোপদেশ বাক্য, কবিতা বা ভাষণ ব্যতীত বাজবলরে নাটক, প্রতীক ও দৃষ্টান্ত মাধ্যমে অনেক বার্তা দিখায়াছ।

মিହିজিকল ৪:১-৮: মিরুগালফর অবরোধ ও পতনকু দর্শাঈবা পাঈଁ ঈশ্বর মিହିজিকলকু ସହରର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ତିଆରି କରିବାକୁ କହିଥିଲେ।

ହୋଶେୟ ୧:୨-୯: ଇସ୍ରାଏଲର ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତାକୁ ଦର୍ଶାଈବା ପାଈଁ ଈଶ୍ୱର ହୋଶେୟକୁ ଜଣେ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।

୧ ରାଜାବଳୀ ୨୦:୩୭-୪୨: ଆହାବଙ୍କ ପାପକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଈଁ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆହତ ହେବାର ଛଳନା କଲେ।

ମିରିମିୟ ୧୩:୧-୧୧: ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶରେ ମିରିମିୟ ଏକ କଟିବନ୍ଧନ କିଣି ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। ପରେ, ମିରୁଗାଲଫର ନୈତିକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖାଈବା ପାଈଁ ଈଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ କହିଲେ।

ନାଟକ, ପ୍ରତୀକ ଓ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ପ୍ରତୀକ

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ ୨୫:୮: ଯାଜକ, ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଏବଂ ଏହାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନାକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଏକ ପ୍ରତୀକ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୩:୨: ଦାନିୟେଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଐତିହାସିକ ବାସ୍ତବତାକୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ (ଯଥା: ପଶୁ, ଶୂଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି) ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି।

ଯୋହନ ୧୫:୧: ଯୀଶୁ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆଲୋକ, ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତୀକ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ଯିଶାଇୟ ୫:୧-୭: ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

ମାଥୁର ୧୩:୫: ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

"ବାଇବଲ ମାନବ ହୃଦୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଆକାଂକ୍ଷା ସହିତ ଏପରି ସରଳତା ଏବଂ ନିଖୁଣ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ମନକୁ ଚକିତ ଓ ମୋହିତ କରିଛି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଅତି ନମ୍ର ତଥା ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣର ପଥ ଚିହ୍ନିବାରେ ସକ୍ଷମ କରେ। [...] ଏହିପରି ଭାବରେ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପାୟରେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରତି ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ବାସ ରଖି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିପାରିବ। [...] ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଅଧିକ ବାଇବଲ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ, ଏହା ଯେ ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ସେହି ବିଷୟରେ ତାହାର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ବାସ ସେତେ ଗଭୀର ହୁଏ, ଏବଂ ମାନବୀୟ ବୁଦ୍ଧି ଈଶ୍ବରୀୟ ପ୍ରକାଶନର ମହିମା ଆଗରେ ମଥାନତ କରେ।"

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଏଲେନ୍ ଜି. ସ୍ୱାଇରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରେରଣା

ଏଲେନ୍ ସ୍ୱାଇର ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଲେଖା, ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର ଅଟେ। ବାଇବଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମାନ ପ୍ରେରଣା ଥିଲା, ତଥାପି ସେ କେବେହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ସହିତ ସମାନ ବୋଲି ବିଚାର କରି ନ ଥିଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ବାଇବଲକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରାଧିକୃତ ଏବଂ ନିର୍ଭୁଲ ପ୍ରକାଶନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ।

ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରେରଣାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଇଶ୍ୱରୀୟ ଏବଂ ମାନବୀୟ ସମ୍ପର୍କର ପାରସ୍ପରିକ କ୍ରିୟା ଜଡ଼ିତ ଥିଲା। ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯୋଗାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଭାବବାଦୀ ନିଜ ଭାଷାରେ ସେହି ଇଶ୍ୱରୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ। ସେ ମାନବୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାର ଇଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରେରଣାକୁ ଇଶ୍ୱରୀୟ ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତିର ଏକ ମିଳନ ଭାବରେ ବୁଝିଥିଲେ।

ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ ଅନୁଭୂତି ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରେରିତ ନ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଲେଖା ଏବଂ ଅନୁଭୂତି, ବିଶେଷ କରି ତାଙ୍କ ପତ୍ରାଳାପ ଏବଂ ତା'ର ପଢ଼ିବା ତଥା ବୁଝିବା ସମୟରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ମନେ ରଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

